

ಪುಂಗವ

ಪಾಕೆ ಕ
ಯ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜಾಗರಣ ಪತ್ರಿಕೆ

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಸವನಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಥೆ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ 77ನೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ವಯಂಸೇವಕ ಸಂಘದ ಸರಸಂಘಚಾಲಕ ಡಾ.ಮೋಹನ್ ಭಾಗವತ್ ಧ್ವಜಾರೋಹಣ ಮಾಡಿದರು.

ಸಂಪುಟ : 45 ಸಂಚಿಕೆ : 10 ನಿಜಶ್ರಾವಣ-ಭಾದ್ರಪದ ಕಲಿಯುಗಾಬ್ಬ 5125 01-09-2023 ತೈವಾರ್ಷಿಕ : ರೂ. 150.00 ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : ರೂ. 3.00 ಪುಟಗಳು : 4

ಅಧ್ಯಾಪನ - ಕೇವಲ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲ, ಮೌಲ್ಯಧಾರಿತ ವ್ರತ

■ ಆರತಿ ಪಟ್ಟಮೆ

ಅಜ್ಞಾನ ತಿಮಿರಾಂಧಸ್ಸು ಜ್ಞಾನಾಂಜನ ಶಲಾಕೆಯ ಚಕ್ರರುನ್ನೀಲಿತಂ ಯೇನ ತಸ್ಯೈ ಶ್ರೀ ಗುರವೇ ನಮಃ! ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಬೆಳಕಿನೆಡೆಗೆ ಕರೆಯೊಯ್ಯುವ ಚಕ್ಷುವಿನಂತಹ ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮನ!

ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿದ ಬಗೆ ಅದು. ಮಾತೃದೇವೋಭವ, ಪಿತೃ ದೇವೋಭವಗಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯ ದೇವೋಭವ ಎಂದು ಕಾಣುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆ. ಬಹುಶಃ ಇನ್ನೂ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೇರುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅಧ್ಯಾಪನವನ್ನು ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಮಂದಿ ಅನೇಕರು ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಇತರ ಎಲ್ಲ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ವೃತ್ತಿಯೆಂದರೆ ಅದು ಶಿಕ್ಷಕರದು. ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಶಿಕ್ಷಕ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡುವಿನ ಬಾಂಧವ್ಯ, ನವಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕಾ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಪನದ ಹೊಸಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸೋಣ.

ಶಿಕ್ಷಕರ ದಿನಾಚರಣೆಗಳು ಬಂದಾಗ ನೂರಾರು ಬಗೆಯ ಶುಭಾಶಯಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸೀಮೆಸುಣ್ಣದ ಕಡ್ಡಿ ದೇಶವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಲ್ಲದು, ದೇಶವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಶಿಲ್ಪಿ ಎಂದರೆ ಅದು ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಂಬ ಗೌರವದ ಭಾವವು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಜೇಬು ತುಂಬಾ ಹಣ ಗಳಿಸುವಷ್ಟರ ಆಯ್ಕೆಗಳು ನಮ್ಮೆದುರಿಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಅಧ್ಯಾಪನವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗ ಬಯಸುವವರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧ್ಯ. ನಿಜಕ್ಕೂ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಮಕ್ಕಳ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು, ಅವರೊಳಗಿನ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಬೆಳಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸ. ಇತರ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಮಾಡಲಾಗುವ ಸಂಬಳಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಉಪನ್ಯಾಸಕರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತಾದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಾಗತೀಕರಣವು ತಂದಿಟ್ಟ ಸಾವಿರಾರು ಅವಕಾಶಗಳು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಉದ್ಯೋಗಗಳತ್ತ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಮಂದಿಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಇನ್ನೂ ಸಾವಿರಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ, ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಏರದ ಅಂಕಿಯ ಸಂಬಳಗಳ ನಡುವೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಹೃದಯಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಎಲ್ಲಾ ಸಲ್ಲದವರು ಇಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲುವರಯ್ಯಾ ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನೇನಾದರೂ ಯಾರಾದರೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಅವರ ಮೌಢ್ಯ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಗತಿಯು ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಶಿಕ್ಷಕರ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡಬಹುದೇನೋ ಎಂಬ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಅನೇಕರು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಬೇಕುಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದಂತೆ ವಿವರಿಸುವ ಅಲೆಕ್ಸಾ, ಸಿರಿಗಳ ನಡುವೆ ಗುರುವಿನದ್ದೇನು ಸ್ಥಾನ? ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರೋ ಗುರುಗಳೋ ಬೇಕೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಿಗುಮಾನದಿಂದ ಹೇಳುವಂಥವರೂ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಬಂದಲ್ಲಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮಹತ್ವ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಗೂಗಲ್, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಕೊಡುವ ಸಾವಿರಾರು ಕೊಂಡಿಗಳ ನಡುವೆ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಗುರುಗಳು ಬೇಕೇ ಬೇಕು.

ಹಿಂದೆ ಗುರುವಿನ ಗುಲಾಮನಾಗುವ ತನಕ ದೊರೆಯದಣ್ಣ ಮುಕುತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದರು. ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ಅದು ಹೌದಾದರೂ, ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗುರುವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದ ಹೊರತು ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬುದು ತಲೆಗೆ ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದರೂ ವರ್ತಮಾನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಕೊಂಚ

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 5
ಶಿಕ್ಷಕರ ದಿನಾಚರಣೆ

ಭಿನ್ನ. ಇಂದು ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವು ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಂಡಿಸಬಾರದು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯು ದುರ್ಬಲಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೇನಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಃ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಗು ಇತರರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಂಬಿಕೆ. ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಗುರುವು ಸ್ನೇಹಿತನೇ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಪುರಾಣಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಬಂಧವು ಇದ್ದುದು ಹೀಗೆಯೇ. ಪರಶುರಾಮ-ಭೀಷ್ಮರಾಗಿರಬಹುದು, ದ್ರೋಣ-ಅರ್ಜುನರಾಗಿರಬಹುದು, ಅಲ್ಲಿ ಗುರುವಿನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶಿಷ್ಯರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವಗಳು ಅವರನ್ನು ಲೋಕೋತ್ತರ ವೀರರನ್ನಾಗಿಸಿದವು. ಗ್ರೀಕ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಪ್ಲೇಟೋ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್‌ಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರೀರ್ವರ ನಡುವೆ ಸ್ನೇಹಪರ ಚರ್ಚೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಸರ್ವವಿದಿತ. ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವಿನ ಅಂತರವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗಿದೆ.

ಈವರ್ ನಡುವಿನ ಸಂವಹನವು ಮುಕ್ತವಾಗಿದ್ದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು, ಅಥವಾ ವಿಷಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. 'ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ, ಗುರುವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಡಿ' ಎಂಬುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾಧ್ಯತೆಯು ಇನ್ನೊಂದು ಮಜಲಿಗೆ ಏವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಎಳವೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂಬ ಸನ್ನಿವೇಶವಿತ್ತು. ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ 'ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತುಕೋ' ಎಂದು ಗದರುತ್ತಿದ್ದವರೂ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತರಾಗುವವರೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸಣ್ಣಮುಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಮಾನಿಸಿ ಉತ್ತರಿಸುವ ಗುರುಗಳು.

ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡವರ ಮುಂದಿರುವ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಸವಾಲೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧನೆಯ ಜತೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. ಮಕ್ಕಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾಗ ಬದುಕಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ತನ್ನಿಂತಾನಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಲಿಸಬಲ್ಲರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೆಳೆದು ಬಂದ ರೀತಿಯ ಅರಿವು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಇದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ರೋಲ್ ಮಾಡಲ್ಪಡುವಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಯೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ಹಿಂದಿ ಸಿನೆಮಾಗಳು ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುತ್ತವೆ. ತಾರೇ ಜಮೀನ್ ಪರ್, ಹಿಚ್ಚಿ, ರಫ್ ಬುಕ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಾತ್ರವೇನು ಎಂಬುದರ ಜತೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಬದುಕಿನ ಪಥವು ಔನ್ನತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಇಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕುತೂಹಲದ ಕಿಡಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ, ಕಲಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬಲ್ಲರು. ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನು,

ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವುದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಬಲ್ಲರು.

ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳೇನು ಮತ್ತು ಆ ಮಗು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸಮರ್ಥ ಶಿಕ್ಷಕ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನಾದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ಶಿಕ್ಷಕನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ತಾನು ತಲುಪಬಲ್ಲ ಗುರಿಯನ್ನು ಯೋಚಿಸುವುದರಿಂದ ತೊಡಗಿ, ದೈನಂದಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಿಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಾರೆ. ಕೋವಿಡ್ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಏಕಾಏಕಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮೆದುರು ಮಕ್ಕಳ ಕಲರವ ಇದ್ದರಷ್ಟೇ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬೋಧನೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಚೈತನ್ಯವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಕ್ಕಳು ದಿನಂಪ್ರತಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಂತಾಗಲಿಯೆಂದು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಅವರ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯೇ. ಡಾರ್ವಿನ್‌ನ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಇಲ್ಲಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಿತು. ಸಮರ್ಥರಾದವರು ಉಳಿದುಕೊಂಡರು.

ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡುವೆ ಬಂಧವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯದ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು. ಎಷ್ಟೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಂದೆಯಿರಬರೂ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋದಂತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗುವ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಂದಲೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗುರುವಾದವರು ತಾಯಿಯಪಾತ್ರವನ್ನೇ ತಂದೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಉತ್ತೇಜನವಲ್ಲ. ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸಂಭ್ರಮಿಸುವ, ಸೋಲನ್ನು ಗೆಲುವಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗಿಂತ ಬೇರೇನು ಬೇಕು?

ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿರುವವರು ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮೊಳೆಯಿಸುವ, ಬೆಳೆಸುವ, ಗೌರವಿಸುವ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಭದ್ರವಾದರೆ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು, ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಉತ್ತೇಜಿಸಬಹುದು. ಅಧ್ಯಾಪನವೆಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವೃತ್ತಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಎಲ್ಲರೂ ಕೇವಲ ಡಾಕ್ಟರಾಗಬೇಕು, ವೈದ್ಯರಾಗಬೇಕು ಎಂದಷ್ಟೇ ಪೋಷಕರು ಒತ್ತಡ ಹೇರದೇ ಅಧ್ಯಾಪನವೂ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವಯುತವಾದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯುಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಅನೇಕ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು ನಮ್ಮ ಮೇಷ್ಟರೇ ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲವೇ ಬೋಧಕರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ?

ಇವೆಲ್ಲದರ ನಡುವೆ ಉನ್ನತ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾಪನದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮರೆತಂತೆ ವರ್ತಿಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಉತ್ತಮ ನಿರ್ವಹಣೆ ತೋರದವರನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಗೊಡದಂತೆ ಸರಕಾರೀ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲೂ ನಿಯಮಗಳಿರಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ದೇವರ ಕೆಲಸ ಎಂಬುದುಕೊಂಡು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಕೇವಲ ಸಂಬಳದ ಮುಖನೋಡುವಂತಹ ಮಂದಿಗಳು ಆತ್ಮಾಪಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಗೌರವ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಗುರುಗಳ ನಡವಳಿಕೆಯೂ ಇರಬೇಕು. ದುಶ್ಚಟಗಳು, ದುರ್ವರ್ತನೆಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹಾಳುಗಡಹುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ ವರ್ಷದ ಶಿಕ್ಷಕರ ದಿನಾಚರಣೆಯು ಶಿಕ್ಷಣದ ಹೊಸಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸಲಿ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿಯೇ ದೊರಕಬೇಕಾದ ಗೌರವಗಳು ದೊರಕಲಿ.